

— Каква чудесна услада за стомаха ни си былъ запазилъ, Главке, извика Салустій, като впи очи въ предложеното ново ѣстѣе.

Салустій едвамъ бѣше дваисеть и петъ годишевъ, но нищо друго отъ работитѣ на живота не обичаше освѣнъ трапезата. Може злоупотребеніето да му нехаби чувствата къмъ сѣко друго наслаждение, а при сичко туй той не бѣ лишенъ отъ духъ, и имаше пообщо мнѣніе благо сърце.

— Отъ гледъ го познавамъ, тако ми Полидевка, рече Панса. То е ере отъ Амбраціа. Дѣ сте? (и туй като рече зашрака съ пръсти; туй бѣше знакъ познатъ на робитѣ) трѣба да приготвимъ и друго възліаніе за честь на новопрешедшето.

— Надѣяхъ са, рече съ приекърбенъ гласъ Главкъ, че ще могъ да ви предложъ британскы стриды, но свирѣпитѣ вѣтрове които едно време са случихъ на Цезаря, лишихъ и насъ отъ стриды.

— Че толкосъ прочуты ли сж? Попыта Лепидъ, като си отслабихе пояса за да ѣде спокойно отъ новопредложенитѣ ѣстѣя.

— Азъ мыслижъ че са считать изрядны защото иджтъ отъ далечъ, когато нашитѣ, бриндизскытѣ сж по-хубавы. Но въ Римъ безъ тѣхъ едно пршество са счита непълно.

— Бѣднытѣ Британцы! има и иѣщо добро мѣстото имъ, рече Салустій, стридытѣ.

— Желяяхъ да са намѣреше единъ гладиаторъ, забѣлѣжи Панса, попечителныйтъ умъ на когото не преставаше да мысли за нуждытѣ на амфитеатра.

— Тако ми Минерва! извика Главкъ, когато обычныйтъ му робъ му слагаше на меката коса вѣнецъ отъ прѣсны цвѣтѣя. Намѣрвахъ наслаждение до иѣйдѣ въ тѣзи варварскы зрѣлища докато са борихъ звѣрове съ звѣрове. Но когато гледамъ человекъ създаденъ както насъ, отъ сжщитѣ кости и отъ сжщата кръвь да го блъска въ арената безжалостно, когато гледамъ тѣлеснытѣ членове да са раскжсватъ и месата му да висѣжтъ, о, тогасъ зрѣлището е за мене и ужасно и несносно. Тогасъ азъ самъ страдажъ, заткъва ми са душата и осѣщамъ непреодолимо желаніе въ мене си да са подигнж и затекж на помощ на злочестыя онзи человекъ. Радостнытѣ вѣсклицанія на простонародіето ми са виждатъ по-звѣреки отъ жестокутѣ выенія на фуритѣ които гоняхъ Ореста. Едно са утѣшавамъ като мыслижъ че малка вѣроятность има че ще имамы таквози отвратително зрѣлище въ началото на идущія сезонъ на амфитеатра.

Едилтъ си подигнж раменитѣ, а младыйтъ Салустій, който са считаше въ Помпея за най-добродушевъ раствори очи очуденъ. Де-